



Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 8. Sirenes omnino in rerum natura esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

lutrae. Et lutra quidem corpore velut porcino pisces habet appendicem. Aliunt & phocas exire in littora, & alios pisces euolare in altum. Quare ratio illa neminem mouere debet; possunt enim & Sirenes, quæ hominis speciem exprimunt, extra vndas os efferre, & quæ piscium squamis teguntur, aquis immersi, atque more cygnorum circumnatate. Quamquam igitur ordinariè existimandum non sit, ea monstra, quæ semihomines & semibestiæ dicuntur, aut homines esse, cum non constet, ex humani seminis permisitione prodijisse, nec videatur saltem ut plurimum ea permisio ad id sufficere; aut partim belluas esse, partim homines, (cum impossibile sit, duas naturas completas in unam speciem coalescere) possunt tamen reuera esse bruta aliquius certæ speciei, licet effigie utramq; speciem imitentur.

Conimbo
in libr. 2.
Phys. c. 9.
q. 5. art. 3.

VIII.

Sirenes omnino in rerum natura esse.

Itaque tot experientijs, complurium oculatorum hominum grauissimis testimentijs adductus, et si quæ de Sirenibus in immensum auxerunt Poëtæ, fabulosa duco, Sirenes tamen viuere in mari non dubito.

Io. Ludo-
vic. Gott-
frid. in
historia
Antipod.
part. I.
pag. 193.

bito, quacumque tandem animalium spe-
cie censemantur. Capitaneus Ioan. Schmid
in nauigatione anni 1614. quam ipse cum
noua Anglia oculatus testis descripsit, se-
quentia habet. Non possum hoc loco silentio
præterire admirabilem Dei creaturam, quam
An. 1610. ipse hisce meis oculis vidi. Accidit
ut aliquando, aurora primulū pungente, in
littore non procul à portu S. Ioannis me consi-
stente, summa celeritate adnataret monstrum
marinum. Eximia illi erat forma. Oculi,
nares, aures, genæ, os, collum, frons, &
totus vultus virginem venustissimam præse fe-
reabant. Capilli cyaneo colore per humeros de-
fluxere. Hoc monstrum, cum vix longioris
hastæ spatio à me famuloq; meo abesset, ita
me perterrituit, ut referre pedem cogeret. Sed
& ipsum aspectu nostro perterritum aquas
subiuit. Paulò tamen post denuò emersit ibi, ubi
ego appuli. Rursus igitur datum est mihi illud
intueri, quamquam distantia longiore. Vi-
debatur igitur à capite usque ad umbilicum
vel esse homo, vel hominis imago, ea autem
quæ ab umbilico deorsum erant, piscem re-
presentabant. Hoc ipsum etiam prodigium in-
de ad illam nauem se transtulit, in qua alter
mens seruus Guilielmus Hacobrigde, nunc ori-
entalis

entalis Indie capitaneus, erat. Postquam ad nauim accessit, omni vi conatum est in illam descendere; qua audacia omnes, qui nauem custodiebant, in formidinem sunt dati. Quare sudibus contisq; illud percutientes in mare repulerunt. Tanta autem erat pertinacia, ut repulsum ad alias duas naues nando properaret, atque inibi etiam territos vectores infagam coniceret. Huius rei se, & quam plurimos alios oculatos testes profitetur nauigatio-
nis illius Capitanus. Quis hic non potuisset dicere,

*Emersere feri canenti è gurgite vultus
Æquoreæ monstrum Nereides admi-
rantes?*

Scio, dici posse, fuisse laruum ex Orco; sed habentur alia exempla, ut illius Sirenis, quæ in Hollandiam ducta manibus filia ducere, nere, aliaq; similia hominum operibus facere didicit, & multis argumentis ostendit, se laruum non esse.

§. IX.

An dentur pisces fossiles?

Inter alieni elementi habitatores numerandi sunt pisces qui *fossiles* appellantur. Maximi prodigijs loco, inter alia, narrat Liuius, *In Gallico agro*, quæ induceretur Tit. Liu.
aratrum l. 42. hist.

Catull. de
Nuptijs
Pel. &
Thet.